

Gdańsk 15-05-2025 r.

dr hab. Marek Jóźwicki prof. n.

Wydział Wzornictwa

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

80-836 Gdańsk, Targ Węglowy 6

Adres e-mail: marek.jozwicki@asp.gda.pl

RECENZJA

osiągnięć artystyczno-badawczych w związku z postępowaniem habilitacyjnym o nadanie Panu dr inż. arch. Tomaszowi Piwińskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki wszczętym przez Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu na podstawie zgłoszonego osiągnięcia artystycznego „RÓWNOWAGA - ULOTNA STABILNOŚĆ”) obejmującego realizacje projektowe wchodzące w skład dzieła:

- Projekt wnętrz apartamentu w Poznaniu (2015)
- Projekt wnętrz domu jednorodzinnego w Zborowie (2021)
- Projekt wnętrz pawilonu sprzedażowego osiedla Cavallia (2022)
- Projekt wystawy stałej „Przetwórstwo i przemysł rolno - spożywczy”. w Lewkowie (2023).

Zgodnie z uchwałą NR H / 28 / URNiJK / 2024-2025 z dnia 24.02.2025 r. Uczelnianej Rady ds. Nauki i Jakości Kształcenia Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, która działając na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) oraz w związku z pismem z dn. 05.06.2024 r. nr DRKN.28.400.20.2024 Rady Doskonałości Naukowej powołany zostałem w skład komisji habilitacyjnej w roli recenzenta.

Ocena osiągnięcia habilitacyjnego sporządzona na podstawie art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (z późn. zmianami) Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Podstawą oceny jest przedstawiona przez dr inż. arch. Tomasza Piwińskiego dokumentacja zgodna z wymogami formalnymi.

1. Dokumentacja habilitacyjna dostarczona przez dr inż. arch. Tomasza Piwińskiego jest pełnym wymaganym zestawem jego dorobku artystyczno-badawczego. Została ona przygotowana i podzielona na następujące części:

- TOM I DOROBEK
- TOM II AUTOREFERAT
- TOM III PROTFOLIO 2012 - 2024
- TOM IV PROTFOLIO PRAC STUDENTÓW
- Wniosek przewodni
- Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

2. Informacje o kandydacie.

Dr inż. arch. Tomasz Piwiński jest architektem, wykładowcą i kuratorem związanym z Uniwersytetem Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. W ramach Wydziału Architektury i Wzornictwa kieruje Pracownią Architektury Zrównoważonej i nadzoruje uczelnianą Bibliotekę Materiałową, stanowiącą zaplecze badawczo-dydaktyczne dla nowych, przyjaznych środowisku technologii budowlanych. Równolegle prowadzi własne biuro EQ_studio, specjalizujące się w architekturze energooszczędnej, rewitalizacji oraz projektowaniu ekspozycji muzealnych.

Ukończył studia wyższe w dyscyplinie architektury, uzyskując tytuł magistra inżyniera architekta na Wydziale Architektury i Urbanistyki Politechniki Poznańskiej, również na Politechnice Poznańskiej obronił doktorat poświęcony kształtowaniu zabudowy mieszkaniowej w celu optymalnego pozyskiwania energii słonecznej; właśnie z tych badań wywodzą się późniejsze projekty pasywne i dydaktyczne wdrożenia. Swoje kompetencje potwierdził międzynarodowymi certyfikatami Passive House Designer oraz LEED Green

Associate.

Kariera akademicka Piwińskiego rozpoczęła się w 2015 r.; od tego czasu pracuje jako adiunkt w UAP, gdzie prowadzi kursy projektowania urbanistycznego i niskoenergetycznego. Był również wykładowcą studiów podyplomowych na Politechnice Poznańskiej oraz visiting professor w North West Normal University w Lanzhou (Chiny) i Centro diseño|cine|televisión w Meksyku, a wcześniej prowadził zajęcia w Wyższej Szkole Umiejętności Społecznych w Poznaniu.

W praktyce projektowej szczególną uwagę przywiązuje do zrównoważonego rozwoju, czego dowodem są m.in. nagrodzone realizacje „Brama Jeżyc” (Nagroda Główna 2021), tymczasowy pawilon Porsche NOW (Nagroda Główna 2023) oraz modułowy pawilon sprzedażowy Cavallia. Portfolio obejmuje również domy pasywne (Domaszków, Zborowo), rewitalizacje pawilonów muzealnych i stałe wystawy, w których stosuje naturalne materiały oraz rozwiązania demontowalne

Jako promotor i opiekun artystyczny odnosi znaczące sukcesy dydaktyczne: jego studenci zdobyli kilkanaście laurów, m.in. w konkursach „Moja Wielkopolska”, PLGBC Green Building Awards, im. Haliny Skibniewskiej czy w kolejnych edycjach konkursu im. prof. Władysława Czarneckiego, co potwierdza skuteczność autorskiego modelu „learning-by-competition”.

Dorobek badawczy koncentruje się na relacji struktury urbanistycznej i efektywności energetycznej; wyniki tych prac integruje z praktyką oraz programami nauczania, popularyzując wiedzę o certyfikacji budynków pasywnych i stosowaniu odnawialnych źródeł energii. Aktywność organizacyjna obejmuje inicjowanie konkursów, warsztatów i wystaw, a także prowadzenie sieciowego Instytutu Wdrażania Idei (IWI), łączącego uczelnię z sektorem budowlanym.

Podsumowując, Tomasz Piwiński łączy twórczość architektoniczną, badania i dydaktykę w spójny program propagujący architekturę pasywną i kulturę równowagi. Jego osiągnięcia – zarówno indywidualne, jak i wypracowane ze studentami – potwierdzają istotny wkład w rozwój dyscypliny sztuk plastycznych oraz wysoki stopień samodzielności twórczej.

3. Ocena dorobku

Dorobek Tomasza Piwińskiego wykazuje wyraźną interdyscyplinarność i spełnia wymagania stawiane przed habilitacją w dziedzinie „sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki”, mimo że jego doktorat został uzyskany w dyscyplinie „nauki techniczne”. Dorobek ten wyróżnia się silnym związkiem

z dziedziną sztuk plastycznych. Jego prace łączą **aspekty artystyczne i projektowe**, a także wykazują dużą świadomość w zakresie zrównoważonego rozwoju, relacji z otoczeniem oraz holistycznego podejścia do projektowania przestrzeni. Piwiński nie ogranicza się jedynie do projektowania wnętrz – jego realizacje obejmują również architekturę, ekspozycje muzealne, rewitalizacje i adaptacje historycznych obiektów, co jest szczególnie istotne w kontekście konserwacji dziedzictwa kulturowego.

Twórczość architektoniczna jako działalność artystyczna - transformacja profilu: od nauk technicznych do sztuk plastycznych

Autor uzyskał doktorat w dyscyplinie „nauki techniczne”, gdzie głównym kryterium były parametry funkcjonalno-energetyczne zabudowy. W materiałach habilitacyjnych wyraźnie stara się on przenieść tę kompetencję na obszar sztuki, akcentując estetyczno-doświadczeniowy wymiar swojej twórczości: w **autoreferacie** już we wstępie pisze, że celem pracy habilitacyjnej jest *„przetworzenie wymiernego języka fizyki budynku w poetykę odczuwania przestrzeni”*; w cyklu wystawienniczym i domowym konsekwentnie używa **światła dziennego, rytmu konstrukcji i szlachetnej prostoty materiału** jako głównych „materiałów plastycznych” – tu parametry techniczne stają się tylko narzędziem umożliwiającym „czystą, zmysłową narrację” wnętrza.

Projekty architektoniczne, wnętrzarskie oraz wystawiennicze Tomasza Piwińskiego, w tym realizacje domów jednorodzinnych, obiektów publicznych, wnętrz prywatnych i publicznych oraz wystaw muzealnych, mają charakter autorski, twórczy i indywidualny, a ich efektem są konkretne, zrealizowane obiekty o wysokiej wartości estetycznej i funkcjonalnej. Projekty te były prezentowane publicznie i nagradzane w konkursach architektonicznych czy artystycznych, co potwierdza ich uznanie w środowisku sztuk projektowych.

Autor konsekwentnie podkreśla, że jego twórczość opiera się na poszukiwaniu **równowagi** pomiędzy kreacją artystyczną a potrzebami odbiorców, integracji wnętrza z architekturą i

otoczeniem, stosowaniu naturalnych materiałów oraz racjonalnych rozwiązań funkcjonalnych i estetycznych. Prace Piwińskiego cechuje dbałość o **indywidualizację przestrzeni**, odpowiedzialność środowiskowa, a także głęboka refleksja nad wpływem projektowanych miejsc na użytkowników i ich doświadczenia.

Piwiński konsekwentnie łączy aspekty zrównoważonego rozwoju, innowacyjnych technologii i ekologii z wartościami artystycznymi, co jest widoczne zarówno w projektach architektonicznych, jak i w działalności dydaktycznej oraz popularyzatorskiej. Jego prace charakteryzuje dbałość o formę, detal, relację z otoczeniem, a także refleksja nad społeczną i kulturową rolą architektury.

Autor wielokrotnie realizował projekty wystaw stałych i czasowych w muzeach, a także instalacji przestrzennych o charakterze artystycznym, m.in. „Brama Jeżyc” – forma rzeźbiarsko-architektoniczna w przestrzeni publicznej.

Projekty te wymagają nie tylko kompetencji technicznych, ale przede wszystkim wrażliwości artystycznej, umiejętności kreowania narracji przestrzennej, pracy z odbiorcą i kontekstem kulturowym.

Stylistyczna warstwa realizacji Tomasza Piwińskiego

Portfolio Tomasza Piwińskiego prezentuje realizacje o wyraźnie rozpoznawalnej, współczesnej stylistyce, z silnym akcentem na **minimalizm, prostotę formy oraz harmonię z otoczeniem**. Często pojawiają się tu **czyste, geometryczne bryły**, duże przeszklenia oraz konsekwentna, oszczędna paleta barw i materiałów – dominują naturalne surowce, takie jak drewno, cegła klinkierowa, kamień, szkło oraz gliniane tynki. Wnętrza i elewacje cechuje **balans pomiędzy minimalizmem a ciepłem**, osiągnęty przez zestawienia chłodnych i ciepłych tonacji, naturalnych faktur oraz indywidualnie projektowanych detali meblowych.

Wizualizacje i zdjęcia ukazują wnętrza **otwarte, przestronne, dobrze doświetlone naturalnym światłem** dzięki dużym oknom, często kadrującym widoki na zieleń – zabieg ten pojawia się zarówno w domach jednorodzinnych, jak i w obiektach publicznych.

Charakterystyczne są **przenikanie się przestrzeni**, płynne przejścia pomiędzy strefami funkcjonalnymi oraz integracja wnętrza z otoczeniem (tarasy, ogrody, patio).

Jeżeli pochylić się nad spójnością architektury zewnętrznej i wewnątrz, *genius loci* oraz personalizacją przestrzeni, to zestawiając kluczowe realizacje wskazane przez habilitanta – **apartament w Poznaniu, dom jednorodzinny w Zborowie, pawilon sprzedażowy Cavallia oraz stałą wystawę w Lewkowie** – można prześledzić, na ile ich ekspresja zewnętrzna koresponduje z kompozycją wewnątrz, w jaki sposób wyzyskują *genius loci* i czy widać dopasowanie do oczekiwań konkretnych użytkowników. Autor podkreśla, że omawiane cztery realizacje tworzą **najwyrazistszy przekrój jego podejścia do „ulotnej stabilności”**, ponieważ każda reprezentuje odmienny typ funkcjonalny (mieszkanie miejskie, dom jednorodzinny, obiekt komercyjny, ekspozycja muzealna) i zderza ideę równowagi z innym kontekstem przestrzennym. Razem ukazują one ewolucję języka projektowego od wczesnej, jeszcze bardziej „laboratoryjnej” mieszkaniówki (Poznań 2015) po dojrzałą, multisensoryczną narrację wystawy w Lewkowie (2023), zachowując przy tym wspólne motywy: ograniczoną paletę barw, modułarną konstrukcję oraz świadome operowanie światłem naturalnym. Inne realizacje autora wprowadzają podobne środki, lecz nie prezentują jednocześnie tak szerokiego spektrum funkcji, skali i odbiorców, dlatego nie pozwoliłyby na równie pełną demonstrację uniwersalności koncepcji równowagi.

Spójność wyrazu potwierdza *konsekwencja materiałowa* (drewno, cegła, stal, len) i *minimalistyczna paleta barw* powtarzające się zarówno w bryłach, jak i w wnętrzach, dzięki czemu fasada zawsze „zapowiada” klimat środka ponadto stosowana w realizacjach *siatka modułu* (3 m w pawilonie, układ słupów w lofcie, rzut 5 × 5 m w domach) przenika skalę urbanistyczną, architektoniczną i meblową, wzmacniając poczucie jedności formy.

Genius loci staje się wyczuwalne w projektach wykorzystujących **atut miejsca**, raz jest to jezioro będące obrazem w domu innym razem pofabryczna cegła stająca się tłem dla „drugiego życia” loftu lub pałacowa amfilada jako oś narracji wystawy. Autor świadomie **rezygnuje z ekspresyjnych gestów**, by nie zagłuszyć istniejącej atmosfery. „Cisza architektury” w Lewkowie czy transparentność pawilonu przy ruchliwej ulicy służą podkreśleniu kontekstu zamiast jego dominacji.

Personalizacja przejawia się w praktykowanej formule projektowania „z wnętrza na zewnątrz” gdzie rytuał życia mieszkańców, sposób ekspozycji towaru czy specyficzny profil zwiedzających decydują o rozmiarze otworów, meblach-ścianach i wysokościach gablot a

modułowość i system ścian-mebli staje się ukłonem w stronę zmieniających się potrzeb użytkowników (re-aranżacja galerii, przenośność sklepu).

Podsumowując, wyraźna synergia formy, materiału i kontekstu staje się jego przedłużeniem, zarysowuje się wyraźna *równowaga* między zewnątrz a wewnątrz. Jednak konsekwencja stylistyczna bywa na granicy powtarzalności – niektóre domy i pawilony operują niemal identycznym słownikiem formalnym. Genius loci jest tu katalizatorem, personalizacja pojawia się w detalach dopasowanych do rytuałów życia przyszłych użytkowników. Całość potwierdza, że prace Piwińskiego wychodzą poza czysto inżynierski wymiar i budują własny, wyrazisty idiom plastyczny wpisujący się w dyskurs sztuk przestrzennych.

Rysunki techniczne i wizualizacje wnętrz wskazują na **wysoki poziom funkcjonalności** rozwiązań. Projekty zakładają **klarowny podział na strefy prywatne i publiczne**, często z możliwością łatwego przekształcenia funkcji (np. dom-przychodnia łatwy do adaptacji na dwa mieszkania). Wnętrza są **elastyczne, otwarte, sprzyjające integracji domowników**, a zarazem zapewniające prywatność dzięki odpowiedniemu rozmieszczeniu ścian i otworów okiennych.

W wielu realizacjach **dominują duże, wielofunkcyjne przestrzenie dzienne**, wokół których organizowane są pozostałe funkcje domu (kuchnia, jadalnia, salon w otwartym planie). Indywidualnie projektowane meble i zabudowy sprzyjają **optymalnemu wykorzystaniu przestrzeni**, nawet w nietypowych, trudnych układach (np. apartament w wieży ciśnień).

Funkcjonalność podkreślają także **rozwiązania służące wygodzie i komfortowi użytkowników**: dużo miejsc do przechowywania, przemyślane układy komunikacyjne, tarasy i ogrody stanowiące naturalne przedłużenie wnętrza, a także dbałość o akustykę i oświetlenie.

Wpływ rozwiązań ekologicznych i energooszczędnych na kształtowanie wnętrza.

Teorie i praktyka architektury zrównoważonej oraz energooszczędnej mają **kluczowy wpływ na kształtowanie wnętrza** w projektach Tomasza Piwińskiego. Widać to w kilku aspektach: **w orientacji budynków i układzie wnętrza**, gdzie rozmieszczenie pomieszczeń oraz wielkość i lokalizacja okien są podporządkowane maksymalnemu wykorzystaniu światła słonecznego, biernemu pozyskiwaniu energii i ograniczaniu strat ciepła. Przeszklenia są projektowane tak, by kadrować widoki i jednocześnie służyć funkcji energetycznej (np. południowe ekspozycje,

głębokie wnęki ograniczające przegrzewanie) Widać również w **wykorzystaniu naturalnych, odnawialnych materiałów** takich jak drewno, gliniane tynki, naturalne forniry, a także prefabrykowane konstrukcje drewniane (np. domy szkieletowe) wynika zarówno z troski o środowisko, jak i z chęci stworzenia zdrowego mikroklimatu wewnątrz. **Wielofunkcyjność i elastyczność przestrzeni** to kolejny aspekt zrównoważonej oraz energooszczędnej architektury realizowanej przez Pana Piwińskiego w projektach domów pasywnych i energooszczędnych często wymagających zwartej bryły i przemyślanego układu pomieszczeń, przekładających się na otwarte, łatwe do adaptacji wnętrza. Wnętrza są projektowane tak, by umożliwić kontakt z naturą, co jest zgodne z ideą zrównoważonego rozwoju i wpływa korzystnie na samopoczucie użytkowników, a **nowoczesne technologie** wspierają

Reasumując, **ekologiczne i energooszczędne podejście** nie tylko determinuje bryłę i technologię budynków, ale także w istotny sposób kształtuje ich wnętrza: od układu funkcjonalnego, przez dobór materiałów, po atmosferę i relację z otoczeniem. W realizacjach Tomasza Piwińskiego te założenia są konsekwentnie i twórczo realizowane, co czyni jego projekty spójnymi zarówno stylistycznie, jak i funkcjonalnie oraz środowiskowo.

Ocena autoreferatu (Spójność, refleksyjność, wskazanie linii rozwojowej)

Autoreferat Piwińskiego cechuje się wysokim poziomem spójności – autor konsekwentnie prezentuje swoją ścieżkę rozwoju zawodowego, naukowego i artystycznego, ukazując wzajemne przenikanie się tych obszarów. Szczególną uwagę poświęca refleksji nad własną drogą twórczą, analizując zarówno sukcesy, jak i wyzwania oraz potknięcia, co nadaje tekstowi autentyczności i głębi. Linia rozwojowa jest jasno zarysowana: od zdobywania doświadczeń dydaktycznych i projektowych, przez rozwijanie autorskiej metodyki projektowania, po działalność na rzecz zrównoważonego rozwoju i edukacji. Autor wyraźnie wskazuje, jak kolejne etapy kariery i doświadczenia wpływały na kształtowanie jego postawy twórczej i pedagogicznej.

W autoreferacie uzasadnienie wyboru osiągnięcia habilitacyjnego jest czytelne. Piwiński wskazuje cykl realizacji „Równowaga – ulotna stabilność” jako zbiorcze osiągnięcie, które w przekrojowy sposób ilustruje jego dorobek w dziedzinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki. Projekty te stanowią reprezentatywny wybór, prezentując różnorodność funkcji, skali, odbiorcy i wyzwań projektowych. Autor podkreśla, że wybrane realizacje odpowiadają

jego twórczemu credo i misji, a także ilustrują praktyczne wdrażanie zasad zrównoważonego rozwoju, integralności projektowania oraz indywidualnego podejścia do użytkownika. Tym samym wybór osiągnięcia jest logiczny i dobrze umotywowany w kontekście całościowego dorobku.

Autor wyjaśnia, że całą dotychczasową praktykę projektową spaja pojęcie „**equilibre – równowaga / ulotna stabilność**”. Równowaga nie jest tu synonimem statyki, lecz dynamicznego stanu pomiędzy **trwałością materii** (solidny, energooszczędny „rdzeń” budynku, naturalne materiały o długim cyklu życia) a **efemerycznym doświadczeniem** użytkownika (zmienność światła dziennego, półcienie, refleksy wody czy zieleni, przesuwne membrany z tkanin).

W kolejnych akapitach autor dowodzi, że ten dwoisty model pozwala przekroczyć czysto inżynierski wymiar architektury i wpisać realizacje w pole sztuk plastycznych: przestrzeń staje się „medium performatywnym”, w którym światło, zapach drewna czy akustyka są traktowane jak tradycyjne tworzywa rzeźbiarskie. Wyrazem równowagi ma być również **ograniczona paleta barw** (biel, len, ciepłe drewno) i modułowa logika konstrukcji, dzięki której budynek można łatwo przekształcać bez utraty kompozycyjnej klarowności. Całości towarzyszy deklaracja etyczna: używane rozwiązania muszą pozostawać przyjazne środowisku i ekonomicznie dostępne, aby „estetyka równowagi” nie była luksusem dla nielicznych.

Autoreferat zawiera rozbudowany opis metod pracy. Piwiński szczegółowo omawia własną metodykę projektową, bazującą na analizie potrzeb użytkowników, kontekście przestrzennym, wielu wariantach rozwiązań, stosowaniu naturalnych materiałów oraz narzędzi cyfrowych do symulacji energetycznych. Podkreśla znaczenie integracji nauki, dydaktyki i praktyki projektowej, a także ciągłe doskonalenie warsztatu pracy. Wskazuje na wpływ swojej działalności zarówno na środowisko akademickie (poprzez dydaktykę i popularyzację wiedzy o zrównoważonym rozwoju), jak i na praktykę architektoniczną oraz odbiorców realizowanych przestrzeni (edukowanie inwestorów, kształtowanie świadomości ekologicznej, promowanie rozwiązań niskoemisyjnych). Metoda ma gwarantować, że aspekt **plastyczny** (światło, proporcje, faktura) i **ekologiczny** (bilans energetyczny, demontowalność) rozwijają się równolegle, bez podporządkowania jednego drugiemu. Autor podkreśla, że taki

proces uczy studentów i współpracowników myślenia iteracyjnego oraz świadomego „ważenia” decyzji, a inwestorom daje mierzalne korzyści ekonomiczne.

Autoreferat Tomasza Piwińskiego spełnia wysokie standardy w zakresie spójności, refleksyjności i jasnego przedstawienia rozwoju zawodowego. Wybór osiągnięcia habilitacyjnego jest logicznie uzasadniony i dobrze wpisuje się w całość dorobku. Opis metod pracy jest szczegółowy i pokazuje szeroki zakres wpływu zarówno na środowisko naukowe, dydaktyczne, jak i praktykę projektową. Całość świadczy o dojrzałości twórczej i konsekwencji w realizacji własnej misji zawodowej.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Prezentowany materiał prezentuje wysoki poziom dydaktyczny, czego dowodem są liczne nagrody i wyróżnienia zdobywane przez studentów w prestiżowych konkursach architektonicznych i urbanistycznych, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym (m.in. konkursy im. prof. Władysława Czarneckiego, PLGBC Green Building Awards, konkursy organizowane przez UAP i partnerów zewnętrznych). Tematyka prac obejmuje aktualne zagadnienia, takie jak zrównoważone budownictwo, rewitalizacja terenów przemysłowych, projektowanie energooszczędne i pasywne, nowe modele zamieszkiwania czy integracja społeczna, co świadczy o nowatorstwie i dostosowaniu programu nauczania do współczesnych wyzwań architektury. **Założenia dydaktyczne** realizowanego programu obejmowały praktyczne kształcenie studentów poprzez udział w różnorodnych projektach z zakresu urbanistyki, architektury, zrównoważonego budownictwa oraz rewitalizacji. Kluczowym elementem było łączenie wiedzy teoretycznej z praktycznymi zadaniami projektowymi, często realizowanymi w ramach konkursów branżowych oraz prac dyplomowych. Program stawiał na interdyscyplinarność, współpracę zespołową oraz rozwijanie umiejętności analitycznych i kreatywnych. **Cele kształcenia** koncentrowały się na rozwijaniu wrażliwości na aktualne wyzwania społeczne, ekologiczne i technologiczne; na kształtowaniu umiejętności projektowania w kontekście realnych problemów przestrzennych; przygotowaniu studentów do świadomego i odpowiedzialnego działania w zawodzie architekta i urbanisty oraz na inspirowaniu do samodzielnych poszukiwań twórczych i innowacyjnych rozwiązań. **Wnioski płynące z realizowanych tematów** wskazują, że udział w konkursach i projektach

tematycznych pozwala studentom na konfrontację z rzeczywistymi wyzwaniami projektowymi oraz umożliwia zdobycie cennego doświadczenia zawodowego a realizowane tematy przyczyniają się do rozwoju umiejętności pracy zespołowej, komunikacji oraz prezentacji własnych koncepcji.

Zdobyte doświadczenia oraz analiza procesu projektowego wskazuje, że praktyczna forma nauczania, oparta na rzeczywistych zadaniach i współpracy z otoczeniem społecznym oraz branżowym, jest kluczowa dla efektywnego kształcenia przyszłych architektów, skłania do refleksji nad procesem projektowym oraz krytycznej oceny własnych działań i pozwala studentom na ciągłe doskonalenie warsztatu. Znaczenie podejmowanych zagadnień wykracza poza ramy akademickie, wpływając na rozwój kompetencji niezbędnych w praktyce architektonicznej i urbanistycznej.

Autor podsumowuje jako fundamentalne dla **rozwoju studentów i praktyki architektonicznej**, realizowanie projektów inicjujących wejście na rynek pracy, ale także kształtujących ich postawy odpowiedzialności społecznej, ekologicznej i zawodowej, inspirujące do dalszego rozwoju i aktywnego uczestnictwa w kształtowaniu otaczającej przestrzeni.

Prowadzenie Pracowni Architektury Zrównoważonej oraz Biblioteki Materiałowej na Uniwersytecie Artystycznym, organizacja konkursów, wystaw, warsztatów i promocja nowych materiałów oraz technologii – to działania o charakterze artystycznym i edukacyjnym, wpisujące się w praktykę sztuk projektowych. Przedstawiony materiał potwierdza wysoki poziom działalności dydaktycznej i organizacyjnej na Wydziale Architektury i Wzornictwa UAP. Program nauczania jest nowoczesny, otwarty na innowacje i aktualne wyzwania cywilizacyjne.

Wnioski

Istotny wkład w rozwój dyscypliny – potwierdzony oryginalnym językiem plastycznym, konsekwentną agendą zrównoważenia i mierzalnym wpływem dydaktycznym.

Samodzielność twórcza – dowiedziona międzynarodowymi certyfikatami, jednoosobowym prowadzeniem licznych projektów oraz autorską metodą wariantowania.

Aktywność dydaktyczna i organizacyjna – wysoka; wymaga jedynie doprecyzowania statystyk oraz syntetycznego opisu stosowanych narzędzi.

Oddziaływanie naukowe i międzynarodowe – korzystne, choć warto wzmocnić dokumentację (nagrody poza Polską, bibliometria).

Autorski dorobek, pełna świadomość własnej roli w procesie kształcenia studentów, aktywność organizacyjna związana uczelnią i pracownią własną, mocno sytuje Tomasza Piwińskiego w dziedzinę sztuk plastycznych, zarówno pod względem twórczości architektonicznej, jak i działalności dydaktyczno-kuratorskiej. Realizacje autora cechuje wysoka jakość artystyczna, uznanie środowiskowe oraz konsekwentne łączenie wartości estetycznych, społecznych i ekologicznych. Z tego względu dorobek ten spełnia wymogi habilitacji w dyscyplinie „sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Ponadto Jego dorobek jest doceniany w środowisku architektonicznym i artystycznym, o czym świadczą liczne nagrody, wyróżnienia, udział w konkursach i wystawach, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych.

Konkluzja

Dr inż. arch. Tomasz Piwiński jest doświadczonym, profesjonalnym i konsekwentnym twórcą, skutecznym dydaktykiem oraz zaangażowanym organizatorem życia akademickiego, co w pełni potwierdza rzetelnie przygotowana dokumentacja habilitacyjna. Jego bogaty dorobek architektoniczno-wnętrzarski – silnie osadzony w idei równowagi pomiędzy formą plastyczną a odpowiedzialnością środowiskową – stanowi wyraźny, rozpoznawalny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacji dzieł sztuki. Autor łączy kompetencje inżynierskie z wysoką kulturą artystyczną, a w swojej praktyce projektowej, dydaktycznej i badawczej propaguje nowoczesne wzorce zrównoważonego projektowania, co potwierdzają liczne realizacje, nagrody i sukcesy studentów.

Dokumentowane osiągnięcie habilitacyjne – cykl czterech realizacji wnętrzarskich pod wspólnym hasłem „*Równowaga – ulotna stabilność*” – spełnia wymagania art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, gdyż prezentuje samodzielny, spójny język plastyczny i wykazuje istotny wpływ na kształtowanie współczesnej kultury przestrzeni.

Uwzględniając powyższe, popieram wniosek dr. inż. arch. Tomasza Piwińskiego o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, uznając, że przedstawiony dorobek w pełni odpowiada kryteriom ustawowym oraz wysokim standardom środowiska artystyczno-projektowego.

Dr hab. Marek Józwicki Prof. ASP

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Józwicki', written in a cursive style with a large initial 'J'.